

Gyalogosan Debrecenben

Napjainkban minden város legnagyobb problémájának – környezet- és egészségügyi szempontokból legalábbis – a közlekedést tartja. Nincs ez másképp Debrecenben sem.

Tudjuk jól, hogy a legkényelmesebb módja az utazásnak a személygépkocsi használata. Azzal is tisztában van mindenki, hogy mivel igen nagy népszerűségnek örvend ez a fajta utazás, Debrecen forgalmasabb útjai környékén és belvárosában szinte állandó az elviselhetetlen szmog és zaj. (Ez utóbbit évek óta kénytelenek elviselni a Liszt Ferenc utcán található Ady Endre Gimnázium tanárai és tanulói; főleg ilyenkor nyáron, amikor ablaknyitás nélkül elviselhetetlen a légtér. Mindezekre persze az iskola mellett a rádiójukat bömböltető sofőrök teszik fel a koronát.)

Parkolni drága, az autó drága, az autó fenntartása drága, a reggeli csúcsforgalomban a dugóban ülni pedig unalmas.

Az autózás kistestvérét, a tömegközlekedést senki sem szereti, csak az használja, aki kénytelen. Ez az emberek hozzáállásából fakad, de természetesen a buszok tisztán tartása és a menetrendek ésszerű átgondolása és betartása sokat lendítene a helyzeten.

Mindezek után logikusnak tűnhet a gyaloglás vagy a biciklizés mellett voksolni, a látszat azonban csalhat. A lábbuszozás során szembesülhetünk olyan akadályokkal, mint a távolság végeessége, a járda minősége, pofátlanul lassan haladó építkezések, valamint a gyalogosokat látszólag mindenáron elütni akaró autósok, akiket bizonyára megtévesztettek az úttestre, a járda meghosszabbított szakaszában felfestett fehér csíkok.

Marad hát a kerékpározás. Hivatalosan ezt bukósisakkal felszerelve, láthatósági mellénybe bújva az úton kellene tennünk, azon az úton, ahol az autósok úgy csúsznak át a sárgán, hogy az már pirossá érett, és nem szégyellnek átmenni a zebrán a várakozó gyalogosok előtt, s idegesen dudálni fél percnyi várakozás miatt. Azt már csak halkán említem meg, hogy nincs túlszűfolva a város biciklitárolókkal.

A megoldás amilyen egyszerű, olyan nehéz is: odafigyelés.

Odafigyelés a tömegközlekedés kulturáltságára, a gyalogosra és a biciklisre. És persze kiszállni az autóból, és egyszer végre gyalog nekivágni a városnak.

Szabolcsi Lilla 9. A
Ady Endre Gimnázium
Felkészítő tanár: Kluka Hajnalka